

OBYWACZ (3) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w o-*); *w a wahania*.

pl N obywatel (2). ♦ *A* obywatel (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mieszkaniec; incola Miech (3) : od tych czałow Wuhrowie Pannonią (wygnawfzy tam obywace) poſiedli. *MiechGlab* 60, 41.

Wyrażenia: »obywacz na ziemi, [ziemscy]« (1): A ták roſtropnie niechay chwałá páná wſzyfcy obywacz ná ziemi *RejPs* 47v; [Pan Wſzechmogący [...] kthorego [...] ná pomoc wzywaią wſzyfcy obywaczé ziemſcy *PostępekPrCzart* 16v].

[»obywacz niebiescy«: o táiemnicach Boskich [...] nie wiedzą y anyeli/ áni wſzyfcy obywaczé niebieſcy *PostępekPrCzart* 17v, 13v, 14v.]

Synonimy: mieszczanin, mieszkaniec, mieszkaniec, przebywacz.

Cf **OBYWATEL**

DDJ